

NYT OM MILJØ & UDVIKLING

Juni 2012 Nr. 80

92-gruppen – Forum for Bæredygtig Udvikling er et samarbejde mellem 22 danske miljø- og udviklingsorganisationer. 92-gruppen arbejder for fremme af en bæredygtig udvikling i verden.

André Bärtschi / WWF-Canon

Indhold

Rio skal sikre en ny og grønnere verdensorden.....	2	En bæredygtig udvikling uden virksomhedsansvar?.....	5
Rio+20 – det er nu, det skal ske.....	2	Vil EU have sin skov eller fælde den?.....	7
MS: Der skal kæmpes til sidste time i Rio.....	3	Ny rapport: Klimakampen i Syd drives frem af civilsamfundet.....	7
På vej til Rio+20 med en delegation fra Folketinget.....	4	Kan erhvervslivet betale klimaregningen?.....	8
Rio+20 - Kan de danske ministre ikke se skoven for bare juletræer?	5	Grønne job – i Danmark og EU	9
		Arrangementer	10

Rio skal sikre en ny og grønnere verdensorden

Af Ida Auken, miljøminister

Vi går efter det mest ambitiøse resultat på Rio +20. Men det kræver hårdt arbejde, for lige nu er der kun enighed om 20 procent af forhandlingsteksten, efter vi har forhandlet i mange uger i New York.

"[...] vi [skal] få de grønne løsninger helt ned i maskinrummet af økonomien, så vi sikrer vækst uden at drive rovdrift på vores ressourcer [...]"

Men derfor må vi ikke give op. Vi hører meget om den økonomiske krise – men det er ikke den eneste krise, vi står over for. Der er også en ressource- og klimakrise, der er mindst lige så alvorlig. De to kriser hænger sammen, og vi kan ikke løse den ene krise uden at løse den anden. Men i stedet for at lade kriserne begrænse os, skal vi udnytte de muligheder, som kriserne indeholder. Det gør vi ved at få de grønne løsninger helt ned i maskinrummet af økonomien, så vi sikrer vækst uden at drive rovdrift på vores ressourcer og en grøn økonomi.

På Rio +20 topmødet går EU efter at sætte specifikke mål, definere klare handlinger og tidsrammer for omstillingen til en grøn økonomi. Rent drikkevand og adgang til sanitet er en menneskeret – men vand er samtidig også en ressource, som vi vil komme til at mangle i de kommende årtier, blandt andet på grund af klimaforandringer og et stigende befolkningstal. Det er et helt centralt tema for en grøn økonomi at sikre, at der sker en bæredygtig forvaltning af

vandressourcer. Topmødet i Rio skal bygge på synergier mellem løsninger på klimaproblemet, biodiversitetsudfordringer og fattigdomsbekæmpelse, og styrke ressourceeffektivitet som er afgørende for en mere bæredygtig global økonomi.

Danmark har i samarbejde med flere andre EU lande taget initiativ til at samle støtte til at få vedtaget et globalt mål for vand i Rio. Det globale mål skal opfylde de tre grundlæggende elementer i bæredygtighedsbegrebet. Det skal tage socialt hensyn, så vi for eksempel ikke kører u-landene ud på et sidespor. Det skal tage hensyn til miljøet ved at mindske ressourceforbruget. Og det skal tage økonomisk hensyn, så virksomhederne bliver mere konkurrencedygtige ved at anspore dem til at udvikle miljøteknologi.

"Men staterne kan ikke klare alt det her alene. [...] Derfor opfordrer jeg NGO'erne til at sætte pres på verdens ledere ved at forlange en grøn økonomi."

Men vi arbejder også for at sikre bedre offentlige, bæredygtige indkøb og udfase miljøskadelige tilskud for eksempel til fossile brændsler.

Men staterne kan ikke klare alt det her alene. Borgerne, virksomhederne og verdens byer må spille en aktiv rolle for at omstillingen til en grøn økonomi kan blive en succes. Derfor opfordrer jeg NGO'erne til at sætte pres på verdens ledere ved at forlange en grøn økonomi. Sammen kan vi få et succesfuldt resultat ud af Rio+20.

Rio+20 – det er nu, det skal ske

Af Troels Dam Christensen, koordinator, 92-gruppen

De næste to uger kan blive afgørende for klodens fremtid. Her samles nemlig op mod 50.000 mennesker, over 130 statsledere og repræsentanter fra over 190 lande til Rio+20 topmødet i Brasilien for at tage

beslutning om hvordan, der skal skabes en mere bæredygtig global udvikling de kommende år. Det er 10 år siden, at så stor global beslutningskraft sidst var samlet om bæredygtig udvikling. Og der er brug for

politisk handling. På trods af flere årtiers bevidsthed om, at verden ikke er på bæredygtig kurs hverken når det drejer sig om belastningen af miljøet eller afskaffelsen af ulighed og fattigdom, er det ikke for alvor lykkedes at skabe en tilstrækkelig bæredygtig udvikling.

”De næste to uger kan blive afgørende for klodens fremtid.”

Desværre er der ikke meget der på nuværende tidspunkt tyder på, at topmødet vil levere de nødvendige beslutninger. Forhandlingerne om slutdokumentet er stadig præget af store uenigheder. Efter det sidste forhandlingsmøde i New York i sidste uge er der kun enighed om 70 ud af 329 paragraffer i beslutningsteksten. Og hvad værre er – ambitionsniveauet er gennem de sidste forhandlinger faldet og faldet, fordi landene generelt tager forbehold mod alle beslutninger, der betyder, at de selv skal sadle om.

”Med den ikke-bæredygtige kurs verden er på i dag, kan vi ikke vente til et evt. Rio+30 om 10 år med at tage de nødvendige beslutninger.”

Men håbet er ikke ude endnu. Det afgørende er hvilken politisk vilje statslederne og ministrene tager med til Rio. Det er alene den politiske vilje til at finde løsninger og selv påtage sig ansvar, der afgør topmødets resultat. Derfor er det godt og nødvendigt, at den danske regering - som beskrevet af miljøminister Ida Auken i dette nyhedsbrev - kaster alle kræfter ind og herunder sender hele fem ministre til Rio. Danmark er EU-formandskabsland og dermed afgørende for EU's position, som igen er afgørende for det samlede resultat.

Med den ikke-bæredygtige kurs verden er på i dag, kan vi ikke vente til et evt. Rio+30 om 10 år med at tage de nødvendige beslutninger. Det er nu, det skal ske.

MS: Der skal kæmpes til sidste time i Rio

Af Kirsten Hjørnholm Sørensen, politisk rådgiver, Mellempøkeligt Samvirke

Der er langt igen, hvis Rio+20-topmødet skal føre til mere end fine ord. Men det kan nås endnu, hvis statslederne vil det i Rio. Hvis ikke de magter det, vil dommen fra verdens befolkninger være hård. Reelle handlinger, der tackler verdens fattigdoms-, miljø- og økonomiske problemer er der meget få af lige nu.

Et af de store emner på topmødet er konkrete bæredygtighedsmål, og alle lande har bedyret, at et sæt globale bæredygtighedsmål kan være et af topmødets store bedrifter. Men landene er ikke enige om, hvordan målene skal laves, og hvad de skal indeholde. Udviklingslandene kræver at være med i hele processen denne gang. Det var de ikke i processen om FN's 2015-mål. De rige lande ønsker derimod, at få mål via en hurtig proces og håber så, at ejerskabet på nationalt plan kommer bagefter.

”Reelle handlinger, der tackler verdens fattigdoms-, miljø- og økonomiske problemer er der meget få af lige nu.”

EU har haft svært ved at overbevise udviklingslandene om, at grøn økonomi ikke handler om en ny form for monopol på teknologi og nye handelsbarrierer. Og store lande som Kina praktiserer måske grøn økonomi, men anser det som et nationalt anliggende. EU har dog i stigende grad sagt, at bekæmpelse af fattigdom skal stå centralt i en grøn økonomi, men deres forhandlingspositioner er ikke flyttet med. Der er få nye penge til udvikling, landbrugssubsidier er ikke til diskussion, og EU er fodslæbende, når det kommer til at skabe et fødevarer-system, som kan brødføde alle.

”[...] det kan nås endnu, hvis statslederne vil det i Rio. Hvis ikke de magter det, vil dommen fra verdens befolkninger være hård.”

En ny rapport fra UNDP viser, at hvert fjerde menneske syd for Sahara sulter, og en reform af vores globale fødevarer-system er en af vor tids største udfordringer. Men USA blokerer reelt for, at den påbegyndes.

Med den ene hånd giver Barack Obama penge gennem G8's initiativ til bekæmpelse af sult. Med den anden hånd tjener han storproducenterne og den store kemikalie-industri, som producerer inputs til det konventionelle landbrug. EU siger, at de vil styrke kvinder og småbønders situation,

men reelt ønsker de ikke at lægge sig ud med den europæiske landbrugssektor.

Så der er nok at kæmpe for, hvis Rio+20 skal føre til de nødvendige resultater.

På vej til Rio+20 med en delegation fra Folketinget

Af Lone Loklindt (RV), formand for folketingets miljøudvalg

Når Folketingets miljøudvalg tager på studietur til Rio er det med store forventninger om, at FN-konferencen kan skabe et momentum for bæredygtig udvikling og få miljøet højt på dagsordenen igen.

Mens vi i Danmark taler om grøn omstilling og inklusiv grøn vækst handler Rio+20 også om at skabe global opbakning til en række bæredygtighedsmål, som angår os alle, uanset hvor i verden vi bor. Alle må tage ansvar og opgaven bliver at få en aftale om global ansvarlighed, som forpligter og som kan realiseres. Det sidste bliver naturligvis det sværeste, og netop derfor skal vi skabe fundament for en stærk alliance mellem staten, civilsamfundet og erhvervslivet.

"Det gælder om, at komme i dialog med alle de mange aktører, som arbejder for at skabe det paradigmeskifte, som er nødvendigt [...]"

Alle disse parter bliver stærkt repræsenteret i Rio, involveret i dialogen og er en vigtig ramme for forhandlingerne på regeringsniveau. Som parlamentarikere er vi ikke direkte med i forhandlingerne, men da vi sidder tungt på lovgivningen er der brug for ikke blot vores men alle landes parlamenta-

riske opbakning til at sætte handling bag ordene om grøn omstilling og bæredygtig udvikling.

"Det kræver mod at skabe nye spilleregler, [...], men jeg tror, vi får inspiration i Rio at lave en ny dansk bæredygtighedsstrategi."

Programmet er pakket med møder med politikere, repræsentanter for civilsamfundet, besøg hos brasilianske byplanlæggere, vandværk, forvandlede slumkvarterer og møder med danske og udenlandske virksomheder. Det gælder om, at komme i dialog med alle de mange aktører, som arbejder for at skabe det paradigmeskifte, som er nødvendigt hvis vi skal løse ressourcekrisen, klimakrisen og finanskrisen på en måde, så det fører til en mere lige og retfærdig fordeling af muligheder og globale goder.

Det kræver mod at skabe nye spilleregler, nye rammer for forbrug og produktion, men jeg tror, vi får inspiration i Rio at lave en ny dansk bæredygtighedsstrategi. Og med den en handlingsplan, som gennem bred involvering kan levere på de mål, som vi lige nu har udsigt til, så vi kan få, den fremtid vi ønsker.

Rio+20 - Kan de danske ministre ikke se skoven for bare juletræer?

Af Nanna Brendholdt Thomsen, formand, Verdens Skove

Forud for Rio+20 mødet i juni var 92-gruppen d. 16. maj vært for en velbesøgt konference om topmødet. Her præsenterede Miljøminister Ida Auken og Udviklingsminister Christian Friis Bach deres opfattelser af bæredygtig udvikling og Rio+20 topmødets vigtige rolle i den sammenhæng.

Hvis man på forhånd havde glædet sig til at høre, hvad de to ministre ville sige om skov, blev man skuffet. Akkurat som i forhandlingsprocessen op til Rio+20 mødet blev skov overset.

Miljøministeren havde et meget fint stort fokus på vand, men Ikke én gang nævnte miljøministeren skov i sin tale. Dette kan synes paradoksalt, idet blandt andet den velestimerede skovforskningsinstitution CIFOR estimerer, at 75 % af al vandforsyning bliver opfanget i skovene, hvorfor skovbevarelse er et både logisk og nødvendigt indsatsområde, hvis man fra dansk side ønsker at gøre noget godt for vandsektoren.

"[...]1,6 milliarder, overvejende fattige, mennesker er afhængige af skoven i deres daglige liv[...]"

Heller ikke udviklingsministeren nævnte skov i sin tale, selvom ca. 1,6 milliarder, overvejende fattige, mennesker er afhængi-

ge af skoven i deres daglige liv, til produktion af mad, energi og tømmer. Trods et fokus på grøn økonomi og en rettighedsbaseret tilgang til udvikling forsøgte Christian Friis Bach endvidere at nævne, at mange oprindelige folk bidrager aktivt til at bevare skoven, men at de savner den nødvendige støtte til at opretholde deres traditionelle strategier og daglige kamp mod skovrydning.

"Forhåbentlig vil alle give skov større opmærksomhed på selve topmødet, og anerkende skovens helt centrale rolle i bæredygtig udvikling."

Det nærmeste talerne kom skov var således Christian Friis Bachs metafor, hvor Rio+20 topmødet blev sammenlignet med et juletræ: Alle lande forsøger at hænge pynt (bæredygtige tiltag) på grenene, og i toppen sidder en stjerne (grøn økonomi). Desværre tyder noget på, at de danske ministre, sammen med de resterende landes forhandlere, for øjeblikket har svært ved at se den virkelige skov bag de pyntede juletræer.

Forhåbentlig vil alle give skov større opmærksomhed på selve topmødet, og anerkende skovens helt centrale rolle i bæredygtig udvikling.

En bæredygtig udvikling uden virksomhedsansvar?

Af Christine Jacobsen Mulvad, policy og kommunikationsrådgiver, 92-gruppen

Virksomheder og den private sektor har fået en central rolle i forbindelse med Rio+20 forhandlingerne. Investeringer i grønne jobs og en grøn industri skal skabe økonomisk vækst, og foreslås som en win-win løsning til at opnå miljømæssige og sociale fordele.

Den private sektor er flittigt blevet skrevet ind i forhandlingsteksten til Rio+20 topmødet i et håb om, at den kan stå for grønne

investeringer, som der i høj grad er brug for, men som verdens regeringer på nuværende tidspunkt ikke mener, de har råd til. Ved denne inddragelse i verdens globale bæredygtige fremtid får virksomheder et omfangsrigt ansvar, men netop dette ansvar bliver foruroligende nok næsten ikke nævnt i forbindelse med forhandlingerne. At få den private sektor til at udvikle en mere grøn økonomi inkluderer nemlig ikke nød-

vendigvis automatisk et socialt ansvar, hvor menneskerettigheder og miljøregler overholdes.

”At få den private sektor til at udvikle en mere grøn økonomi inkluderer [...] ikke nødvendigvis automatisk et socialt ansvar[...]”

Virksomhedernes ansvar er kort nævnt i frivillige vendinger, der kun er blevet mere frivillige og mere udvandet over de sidste par måneders forhandlinger af beslutningsteksten. Men der skal mere end frivillige vendinger til at matche virksomhedernes ansvar.

Bæredygtighed og ansvarlighed er allerede i fokus for en række virksomheder i dag, især i kølvandet på den økonomiske krise. Det har bl.a. resulteret i, at en række virksom-

heder allerede indtænker et socialt ansvar (CSR) og forskellige sociale initiativer i deres forretningsstrategier. Men for at sikre at strategiske overvejelser også bliver udført i praksis, er der brug for et globalt rapporteringssystem og rammebetingelser, der anerkender virksomheders sociale og miljømæssige ansvar.

”[...]der skal mere end frivillige vendinger til at matche virksomhedernes ansvar.”

Danmark har valgt at skabe alliance med den private sektor bl.a. i forbindelse med initiativet Global Green Growth Forum, der også bliver repræsenteret til Rio+20 konferencen. Det er derfor vigtigt, at Danmark støtter op om, at virksomheders ansvar bliver inkluderet stærkere og mere forpligtende i Rio+20 beslutningsteksten.

Durban tømmermænd på klimamøde i Bonn

Af Mattias Söderberg, klimarådgiver, Folkekirkens Nødhjælp

COP17 klimamødet i Durban i december er blevet rost som en diplomatisk succes. Efter to ugers intensive klimaforhandlinger i Bonn her i maj står det dog klart, at aftalen fra Durban er fuld af huller, og at landene er meget uenige om, hvordan de skal fyldes.

Det afgørende spørgsmål i Bonn, lige som ved klimaforhandlingerne de seneste år, handler om hvem der skal betale den hurtigt voksende klimaregning. Det vil sige, hvem skal mindske udslippene hvor meget, og hvem skal finde den nødvendige klimafinansiering.

”[...] aftalen fra Durban er fuld af huller, og at landene er meget uenige om, hvordan de skal fyldes.”

Det nye med Durban aftalen var, at alle lande senest i 2020 skal dækkes af den samme aftale, og at forskellen på rige og fattige lande dermed bliver mindre. Det blev også aftalt at de forhandlingsspor som startede i Bali ved COP13, hvor forskellen på rige og fattige lande er meget tydelig, skal lukke i december i år. Der findes dog ikke nogen aftale om, hvad der skal ske fra

2013 til 2020, og det var grunden til de meget svære forhandlinger i Bonn.

”Det afgørende [...] handler om hvem der skal betale den hurtigt voksende klimaregning.”

Selv om det var skuffende, at se gamle konflikter få nyt liv i Bonn, så var det også positivt, at fokus nu handler om det kortsigtede perspektiv. Der er brug for handling nu, og i de kommende år, op til at en ny aftale træder i kraft. Dette fokus er vigtigt, og det er derfor afgørende, at man hurtigt kommer videre og begynder at tale om konkret indhold i stedet for at tale om rammer og procedurer.

Den diplomatiske succes i ved COP17 i Durban skabte nye rammer for klimaforhandlingerne, men så længe der ikke sker noget med ambitionsniveaet, tilliden mellem lande og de forskellige landes positioner, så er det svært at komme videre.

Durban aftalen gav altså tømmermand på Bonn klimamødet. Man må håbe, at alle parter er i bedre form næste gang de mødes.

Vil EU have sin skov eller fælde den?

Af Rebecca Bolt Ettlinger, klimamedarbejder, Verdens Skove

EU's skove, landbrugsjorde og vådområder optager omkring 9 % af unionens årlige udledninger af CO₂. Lagringen af CO₂ kan blive endnu større, hvis mere skov og græsningensland får lov at ligge urørt hen, og hvis vådområder genoprettes. Derfor er disse arealer afgørende for EU's klimaindsats. Alligevel har EU i dag ingen samlet politik for naturarealernes rolle i klimaindsatsen. Den rolle kan miljøministrene i disse måneder begynde at afklare.

Spørgsmålet er: Ønsker vi at øge produktionen af materialer og bioenergi eller at ophobe mere kulstof i skove og jorde?

"[...] EU har i dag ingen samlet politik for naturarealernes rolle i klimaindsatsen. Den rolle kan miljøministrene i disse måneder begynde at afklare."

Svaret har ikke blot konsekvenser for klimaet, men også for biodiversiteten i EU og overalt, hvor naturen påvirkes af vores efterspørgsel på materialer og energi. Prognosen i rapporten "EU Wood" fra EU's skoveksperter forudsiger forøget skovhugst i de kommende år, blandt andet for at tilfredsstille stigende efterspørgsel på klimavenlige materialer og grønnere energi.

I dag foretager EU-landene ingen afvejning af denne udviklingsmulighed og dens modsætning, at udlægge mere urørt natur.

"Ønsker vi at øge produktionen af materialer og bioenergi eller at ophobe mere kulstof i skove og jorde?"

Dette forår barsler EU med nye regler, som vil betyde bedre, om end ufuldstændig opgørelse af skovenes, landbrugslandets og naturens betydning for klimaet. Reglerne forhandles under det danske formandskab, og Danmark har lige nu mulighed for at forbedre de regler, som er på tegnebrættet.

Vi har brug for, at EU-landene opgør ændringerne i CO₂-udledningerne fra skov, natur og landbrugsland, så de kan sammenlignes med det historiske niveau ligesom for andre sektorer. Vi har brug for, at de indirekte forskydningseffekter (Indirect Land Use Change, ILUC) fra bioenergi opgøres, hvad enten de stammer fra importeret eller hjemligt produceret biomasse. Og vi har brug for krav om, at medlemslandene aktivt skal afveje deres overordnede strategi for biomasseproduktion, kulstoflagring og biodiversitetsbeskyttelse.

Ny rapport: Klimakampen i Syd drives frem af civilsamfundet

Af Peter With, programkoordinator, CARE Danmark

Folkelige bevægelser og NGO'er i civilsamfundet spiller en helt afgørende rolle for at sætte klimaet på den politiske dagsorden i udviklingslandene. Det dokumenteres i en ny rapport "Southern voices on climate policy choices" der blev lanceret ved klimaforhandlingerne i Bonn den 21. maj. Klimaforandringernes barske konsekvenser rammer allerede nu de fattigste udviklingslande hårdt med tørke, oversvømmelser, orkaner

m.v. En international aftale, der kan bremse den globale opvarmning, har lange udsigter; forhandlingerne snegler sig af sted.

De fattige udviklingslande må derfor selv udvikle indsatser og politikker for at forbedre sig på de drastiske ændringer i deres livsbetingelser, der er undervejs, og her er det NGO'erne, der går forrest, viser rapporten.

”Folkelige bevægelser og NGO’er i civilsamfundet spiller en helt afgørende rolle for at sætte klimaet på den politiske dagsorden i udviklingslandene.”

Det er civilsamfundets klimaforkæmpere, der presser på for nye love, programmer, politikker og strategier om klimaforandring; NGO’er i Syd holder regeringerne fast på deres løfter og ansvar og påpeger manglen på sammenhæng i klimainsatserne. Vigtigst af alt er civilsamfundet ofte garant for, at politikere og beslutningstagere ikke overser de fattigste og mest sårbare, når der formuleres klimapolitik. Mange u-lande – selv de fattigste – har nu aktive NGO-netværk, der arbejder med klima – og de får gradvist mere indflydelse.

Klimanetværk kan bygge bro mellem de fattige lokalsamfund, lokale myndigheder og beslutningstagerne i ministerierne i hovedstæderne – og sikre, at der bliver taget hånd om klimaproblemerne på landsbyniveau.

Kan erhvervslivet betale klimaregningen?

Af Mattias Söderberg, klimarådgiver, Folkekirkens Nødhjælp

Mens de vestlige lande kæmper med at holde sine nationale budgetter i ro, øges behovet for international klimafinansiering. Det er på klimatopmødet i København i 2009 aftalt, at de rige lande skal finde 100 milliarder dollars per år fra 2020 til klimafinansiering til ulandene. Da det er svært at finde penge i pressede vestlige budgetter, er de rige lande begyndt at se efter alternative løsninger, og der er et voksende håb om at erhvervslivet kan betale regningen.

”Privat finansiering [...] kan fungere godt i nogle sektorer og lande, men for de fattigste lande, og [...] vigtige klimatilpasningsaktiviteter, ser det ikke ud til at få en afgørende betydning.”

I analysen ”Will the private sector pay the climate bill?” ser Folkekirkens Nødhjælp på mulighederne for at mobilisere penge fra erhvervslivet til international klimafinansiering. Konklusionen er, at det slet ikke er en

Mere end 20 klimanetværk og deres medlemsorganisationer i Afrika, Asien, Latinamerika og i Stillehavsregionen har bidraget til rapporten. De samarbejder i programmet ’Southern Voices on Climate Change’, der gennemføres af et konsortium af fire danske og to internationale NGO’er med finansiering fra Danidas klimapulje.

”Vigtigst af alt er civilsamfundet ofte garant for, at politikere og beslutningstagere ikke overser de fattigste og mest sårbare, når der formuleres klimapolitik.”

Organisationerne bag er CARE Danmark, Folkekirkens Nødhjælp, IBIS, Vedvarende Energi, International Institute for Environment and Development (IIED) samt Climate Action Network - International.

Rapporten kan hentes på

www.southernvoices.net

så nem en løsning, som mange rige lande ser ud til at tro.

Privat finansiering er langt fra den perfekte løsning. Det kan fungere godt i nogle sektorer og lande, men for de fattigste lande, og de mange og vigtige klimatilpasningsaktiviteter, ser det ikke ud til at få en afgørende betydning.

Analysen indeholder en række anbefalinger til, hvordan man kan skabe bedre rammer for erhvervssamarbejde i relation til klimafinansiering. Det er et meget stort behov for penge til klimatiltag, og erhvervslivet kommer helt sikkert til at være en vigtig aktør. Det bliver dog afgørende at have tydelige rammer for denne indsats, så at det sikres, at pengene støtter op om ulandenes egne behov.

Analysepapiret kan hentes på Folkekirkens Nødhjælps hjemmeside:

www.noedhjælp.dk/klima

Grønne job – i Danmark og EU

Af Christian Ege, sekretariatsleder, Det Økologiske Råd

Grønne investeringer er et middel til kriseløsning, både i Danmark og i Europa. Men det kræver, at der faktisk bliver satset på det – det offentlige skal investere i energi- og miljøvenlige løsninger, skattepolitikken skal omlægges, så vi stimulerer til adfærdsændringer. ”Tax what you burn, not what you earn!”.

”Grønne investeringer er et middel til kriseløsning, både i Danmark og i Europa. Men det kræver, at der faktisk bliver satset på det[...].”

Dette er indtil videre mest op til de enkelte medlemsstater. EU er ret tandløst her, da traktaten kræver enstemmighed om skatte-spørgsmål. Det skal man huske, når man diskuterer grønne skatteomlægninger – som vi snart skal igen i Danmark ifølge rege-ringsgrundlaget. Det hjælper altså ikke at henvise til, at det skal ske på EU-plan.

De store muligheder for jobskabelse er en kendt sag, når det gælder energibesparelser, f.eks. energirenovering af bygninger. EU-kommissionen har beregnet, at alene en forbedret energiudnyttelse i EU kan skabe 2 mio. nye job. Mindre kendt er, at det samme gælder investeringer i cykelfremme.

”[...] det offentlige skal investere i energi- og miljøvenlige løsninger, skattepolitikken skal omlægges, så vi stimulerer til adfærdsændringer.”

Det Økologiske Råd har f.eks. sammen med fagforbundet 3F beregnet, at udbygning af cykel-infrastruktur i Danmark kan skabe ca. 2.200 job per år. Cykelpuljen støtter med i alt 1 mia. kr. i perioden 2009-14 til fremme af cykling. Det giver et direkte afkast i form af flere job i bygge- og anlægsbranchen samt i cykelindustrien.

Det er de centrale spørgsmål i vores nye hæfte: *Grøn job skabelse - En win-win strategi*. Win-win fordi det kommer både miljøet og økonomien til gode. Udover cykling har hæftet fokus på energibesparelser i bygninger, vindmøller, elbiler, samt kloakering og vand i byen. Undervisnings-hæftet belyser danske erfaringer med grønne job. Hæftet opstiller også konkrete forslag til virkemidler, herunder grønne afgifter og tilskud - forslag, som også kan indgå i kriseløsning.

Hæftet er gratis og kan bestilles på info@ecocouncil.dk, eller downloades fra vores webshop på www.ecocouncil.dk

ARRANGEMENTER

Tirsdag d. 12. juni
kl. 13.00-16.30
Borups Højskole
Frederiksholms Kanal
København

Fredag d. 15. juni
kl. 13.30-15.00
På Folkemødet i Allinge

2. tirsdag i måneden
kl. 17.00-19.00
En cafe i København
(Se: www.greendrinks.org.)

Revolutionér ressourceforbruget – omstilling fra rig adgang til knaphed på ressourcer

Med bl.a. miljøminister Ida Auken. Arr. Det Økologiske Råd, DI og Danmarks Naturfredningsforening. Gratis adgang.
Program og tilmelding på www.ecocouncil.dk,

Gas og biogas i transportsektoren

Med bl.a. Benny Engelbrecht (S), form. f. Folketingets transportudv.
Arr. Det Økologiske Råd og Naturgas Fyn. Gratis adgang.
Se program på www.ecocouncil.dk eller www.naturgasfyn.dk.

Green Drinks København

I over 300 byer verden over mødes folk med interesse for miljø til en månedlig uformel komsammen kaldet Green Drinks. Hensigten er at skabe netværk på tværs af NGO'er, industri, universiteter og andre med interesse for miljø, bæredygtighed og CSR.

Pris: Gratis, men tilmelding modtages gerne på:

greendrinks.cph@gmail.com

Yderligere oplysninger: Kontakt Anders Knudsen på 22 39 01 03

Øko-kalenderen på Øko-info

Nyt om grønne og økologiske arrangementer fra hele landet på www.eco-info.dk.

Redaktion

Dette nummer af nyhedsbrevet er redigeret af Troels Dam Christensen og Christine Jacobsen Mulvad, 92-gruppen, og Anne Liv Eberlein, WWF Verdensnaturfonden.

Tidligere numre kan ses på www.92grp.dk

Ønsker du at til- eller afmelde nyhedsbrevet, send en mail til:

92-gruppens_nyhedsbrev@wwf.dk

92-gruppen

c/o Care Danmark
Nørrebrogade 68 B

2200 København N

T 35 24 50 90

E 92grp@92grp.dk